

JEVREJIMA POSLANICA

SVETOG APOSTOLA PAVLA

GLAVA 1

Bog koji je nekada mnogo puta i razli-itim na-
~inom govorio o~evima preko proroka, govo-
ri i nama u posledak dana ovih preko sina,

1:2 Kog postavi naslednika svemu, kroz kog i svet stvori.

1:3 Koji budu}i sjajnost slave i obli~je bi}a Nje-
govog, i nose}i sve u re~i sile svoje, u~iniv{i so-
bom o~i}enje greha na{ih, sede s desne strane pre-
stola veli~ine na visini,

1:4 I toliko bolji posta od an|ela koliko preslav-
nije ime od njihova dobi.

1:5 Jer kome od an|ela re~e kad: Sin moj ti si, ja
te danas rodih? I opet: Ja }u Mu biti Otac, i On }e
mi biti Sin.

1:6 I opet uvode}i Prvorodnoga u svet govori: i
da Mu se poklone svi an|eli Bo`iji.

1:7 Tako i an|elima govori: Koji ~ini an|ele
svoje duhove, i sluge svoje plamen ognjeni.

1:8 A sinu: Presto je Tvoj, Bo`e, va vek veka;
palica je pravde palica carstva Tvog.

1:9 Omilela Ti je pravda, i omrzao si na bezako-
nje: toga radi pomaza Te, Bo`e, Bog Tvoj uljem
radosti ve}ma od drugova Tvojih.

1:10 I opet: Ti si, Gospode, u po~etku osnovao
zemlju, i nebesa su dela ruku Tvojih:

1:11 Ona }e pro}i, a Ti ostaje{ : i sva }e ostareti
kao haljina,

1:12 I savi}e{ ih kao haljinu, i izmeni}e se: a Ti
si Onaj isti, i Tvojih godina ne}e nestati.

1:13 A kome od an|ela re~e kad: Sedi meni s
desne strane dok polo`im neprijatelje Tvoje pod-
no`je nogama Tvojim?

1:14 Nisu li svi slu`beni duhovi koji su poslani
na slu`bu onima koji }e naslediti spasenje?

GLAVA 2

Toga radi valja nam ve}ma paziti na re~i koje
slu{amo, da kako ne otpadnemo.

2:2 Jer ako je ono {to je govoreno preko an|ela
utvr|eno, i svaki prestupak i oglu{ak pravednu pla-
tu primio:

2:3 Kako }emo pobe}i na mariv{i za toliko spa-
senje? Koje po~e Gospod propovedati, i oni koji su
~uli potvrdi{e me|u nama,

2:4 Kad i Bog posvedo~i i znacima i ~udesima i
razli-itim silama, i Duha Svetog razdeljivanjem po
svojoj volji.

2:5 Jer Bog ne pokori an|elima vasioni svet, ko-
ji ide i o kome govorimo.

2:6 Ali neko posvedo~i negde govore}i: [ta je
~ovek da ga se opomene{, ili sin ~ove~iji da ga obi-
|e{?

2:7 Umalio si ga malim ne~im od an|ela, sla-
vom i ~asti ven~ao si ga, i postavio si ga nad deli-
ma ruku svojih:

2:8 Sve si pokorio pod noge Njegove. A kad Mu
pokori sve, ni{ta ne ostavi Njemu nepokoreno; ali
sad jo{ ne vidimo da Mu je sve pokoreno.

2:9 A umanjenog malim ~im od an|ela vidimo
Isusa, koji je za smrt {to podnese ven~an slavom i
~asti, da bi po blagodati Bo`ijoj za sve okusio
smrt.

2:10 Jer prilikova{e Njemu za kog je sve i kroz kog je sve, koji dovede mnoge sinove u slavu, da dovr{i Poglavaru spasenja njihovog stradanjem.

2:11 Jer i Onaj koji osve}uje, i oni koji se osve}uju, svi su od Jednog; zaradi tog uzroka ne stidi se nazvati ih bra}om

2:12 Govore}i: Objavi}u ime Tvoje bra}i svojoj, i posred crkve zapeva}u Te.

2:13 I opet: Ja }u se u Njega uzdati. I opet: Evo ja i deca moja koju mi je dao Bog.

2:14 Budu}i, pak, da decog imaju telo i krv, tako i On uze deo u tome, da smr}u satre onog koji ima dr`avu smrti, to jest |avola;

2:15 I da izbavi one koji god od straha smrti u svemu `ivotu bi}e robovi.

2:16 Jer se zaista ne primaju an|eli, nego se prima seme Avraamovo.

2:17 Zato be}e du`an u svemu da bude kao bra}a, da bude milostiv i veran poglavar sve{teni~ki pred Bogom, da o-isti grehe narodne.

2:18 Jer u ~emu postrada i isku{an bi u onome mo`e pomo}i i onima koji se isku{avaju.

GLAVA 3

Zato, bra}o sveta, zajedni~ari zvanja nebeskog, poznajte poslanika i vladiku, kog mi priznajemo, Isusa Hrista,

3:2 Koji je veran Onome koji ga stvori, kao i Mojsije u svemu domu njegovom.

3:3 Jer Ovaj posta toliko dostojan ve}e ~asti od Mojsija, koliko ve}u od doma ~ast ima onaj koji ga je na~inio.

3:4 Jer svaki dom treba neko da na~ini; a ko je sve stvorio ono je Bog.

3:5 I Mojsije dakle be}e veran u svemu domu njegovom, kao sluga, za svedo~anstvo onog {to je trebalo da se govori.

3:6 Ali je Hristos kao sin u domu svom: kog smo dom mi, ako slobodu i slavu nada do kraja tvrdo odr`imo.

3:7 Zato, kao {to govori Duh Sveti: Danas ako glas Njegov ~ujete,

3:8 Ne budite drvenastih srca, kao kad se progneviste u dane napasti u pustinji,

3:9 Gde me isku{a}e o~evi va{i, isku{a}e me, i gleda}e dela moja ~etrdeset godina.

3:10 Toga radi rasrdih se na taj rod, i rekoh: Jednako se metu u srcima, ali oni ne pozna}e puteva mojih;

3:11 Zato se zakleh u gnevu svom da ne}e u}i u pokoj moj.

3:12 Gledajte, bra}o, da ne bude kad u kome od vas zlo srce neverstva da odstupi od Boga @ivoga;

3:13 Nego se ute{avajte svaki dan, dokle se danas govori, da koji od vas ne odrveni od prevare grehovne;

3:14 Jer postadosmo zajedni~ari Hristu, samo ako kako smo po~eli u Njemu biti do kraja tvrdo odr`imo;

3:15 Dokle se govori: Danas, ako glas Njegov ~ujete, ne budite drvenastih srca, kao kad se progneviste.

3:16 Jer neki ~uv{i prognevi}e se, ali ne svi koji izi|o}e iz Misira s Mojsijem.

3:17 A na koje mrzi ~etrdeset godina? Nije li na one koji sagre{i}e, koji ostavi}e kosti u pustinji?

3:18 A kojima se zakle da ne}e u}i u pokoj Njegov, nego onima koji ne hte}e da veruju?

3:19 I vidimo da ne mogo}e u}i za neverstvo.

GLAVA 4

Da se bojimo, dakle, da kako dok je jo{ ostavljeno obe}anje da se ulazi u pokoj Njegov, ne zakasni koji od vas.

4:2 Jer je nama objavljeno kao i onima; ali oni ma ne poma`e ~uvena re~, jer ne verova}e oni koji ~u}e.

4:3 Jer mi koji verovasmu ulazimo u pokoj, kao {to re~e: Zato se zakleh u gnevu svom da ne}e u}i u pokoj moj, ako su dela i bila gotova od postanja sveta.

4:4 Jer negde re~e za sedmi dan ovako: i po~inu Bog u dan sedmi od svih dela svojih.

4:5 I na ovom mestu opet: Ne}e u}i u pokoj moj.

4:6 Budu}i, pak, da neki imaju da u|u u njega, i oni kojima je najpre javljeno ne u|o{e za neposlu{anje;

4:7 Opet odredi jedan dan, danas, govore}i u Davidu po tolikom vremenu, kao {to se pre kaza: Danas ako glas Njegov ~ujete, ne budite drvenastih srca.

4:8 Jer da je Isus one doveo u pokoj, ne bi za drugi dan govorio potom.

4:9 Dakle je ostavljeno jo{ po~ivanje narodu Bo`ijem.

4:10 Jer koji u|e u pokoj Njegov, i on po~iva od dela svojih, kao i Bog od svojih.

4:11 Da se postaramo, dakle, u}i u taj pokoj, da ne upadne ko u onu istu gatku neverstva.

4:12 Jer je `iva re~ Bo`ija, i jaka, i o{trija od svakog ma~a o{trog s obe strane, i prolazi tja do rastavljanja i du{e i duha, i zglavaka i mozga, i sudi mislima i pomislima srca.

4:13 I nema stvari nepoznate pred Njime, nego je sve golo i otkriveno pred o~ima Onog kome govorimo.

4:14 Imaju}i, dakle, velikog Poglavara sve{teni~kog, koji je pro{ao nebesa, Isusa sina Bo`ijeg, da se dr`imo priznanja.

4:15 Jer nemamo Poglavara sve{teni~kog koji ne mo`e postradati s na{im slabostima, nego koji je u sva~emu isku{an kao i mi, osim greha.

4:16 Da pristupimo, dakle, slobodno k prestolu blagodati, da primimo milost i na|emo blagodat za vreme kad nam zatreba pomo}.

GLAVA 5

Jer svaki poglavar sve{teni~ki koji se iz ljudi uzima, za ljude se postavlja na slu`bu k Bogu, da prinosi dare i `rtve za grehe,

5:2 Koji mo`e postradati s onima koji ne znaju i zalaze; jer je i on pod slabo}u.

5:3 I zato je du`an kako za narodne tako i za svoje grehe prinositi.

5:4 I niko sam sebi ne daje ~asti, nego koji je pozvan od Boga, kao i Aron.

5:5 Tako i Hristos ne proslavi sam sebe da bude poglavar sve{teni~ki, nego Onaj koji Mu re~e: Ti si moj sin, ja Te danas rodih.

5:6 Kao {to i na drugom mestu govori: Ti si sve{tenik vavek po redu Melhisedekovom.

5:7 On u dane tela svog moljenja i molitve k Onome koji Ga mo`e izbaviti od smrti s vikom velikom i sa suzama prino{a{e, i bi ute{en po svojoj pobo`nosti.

5:8 Iako i be{e Sin Bo`ji, ali od onog {to postrada nau~i se poslu{anju.

5:9 I svr{iv{i sve, postade svima koji Ga poslu{a{e uzrok spasenja ve~nog.

5:10 I bi nare~en od Boga poglavar sve{teni~ki po redu Melhisedekovom.

5:11 Za kog bismo vam imali mnogo govoriti {ta je te{ko iskazati; jer ste postali slabi na slu{anju.

5:12 Jer vi koji bi valjalo da ste u~itelji po godinama, opet potrebujete da u~ite koje su prva slova re~i Bo`ije; i postadoste da trebate mleka, a ne jake hrane.

5:13 Jer koji se god hrani mlekom, ne razume re~i pravde, jer je dete.

5:14 A savr{enih je tvrda hrana, koji imaju ose}anja dugim u~enjem obu~ena za razlikovanje i dobra i zla.

GLAVA 6

Zato da ostavimo po~etak Hristove nauke i da se damo na savr{enstvo: da ne postavljamo opet temelja pokajanja od mrtvih dela, i vere u Boga,

6:2 Nauke kr{tenja, i stavljanja ruku, i vaskrsenja mrtvih, i suda ve~nog.

6:3 I ovo }emo u~initi ako Bog dopusti.

6:4 Jer nije mogu}e one koji su jednom prosvetljeni, okusili dara nebeskog, postali zajedni~ari Duha Svetog,

6:5 I okusili dobre re~i Bo`ije, i sile onog sveta, i otpali,

6:6 Opet obnoviti na pokajanje, jer sami sebi novo raspinju i ru`e sina Bo`ijeg.

6:7 Jer zemlja koja pije da`d {to ~esto na nju pada, i koja ra|a povr}e dobro onima koji je rade, prima blagoslov od Boga;

6:8 A koja iznosi trnje i ~i~ak, nepotrebna je i kletve blizu, koja se najposle sa`e`e.

6:9 Ali od vas, ljubazni, nadamo se boljem i {ta se dr`i spasenja, ako i govorimo tako.

6:10 Jer Bog nije nepravedan da zaboravi delo va{e i trud ljubavi koju pokazaste u ime Njegovo, poslu`iv{i svetima i slu`e`i.

6:11 Ali `elimo da svaki od vas poka`e to isto staranje da se nad odr`i tvrdo do samog kraja;

6:12 Da ne budete lenivi, nego da se ugledate na one koji verom i trpljenjem dobijaju obe}anja.

6:13 Jer kad Bog Avramu obe}a, ne imaju}i ni~im ve}im da se zakune, zakle se sobom,

6:14 Govore}i: Zaista blagosiljaju}i blagoslovi}u te, i umno`avaju}i umno`i}u te.

6:15 I tako trpe}i dugo, dobi obe}anje.

6:16 Jer se ljudi ve}im kunu, i svakoj njihovoj sva|i svr{etak je zakletva za potvr|enje.

6:17 Zato i Bog kad htede naslednicima obe}anja obilnije da poka`e tvr|u zaveta svog, u~ini posrednika kletvu:

6:18 Da bi u dvema nepokolebljivim stvarima, u kojima Bogu nije mogu}e slagati, imali jaku utehu mi koji smo pribegli da se uhvatimo za nad koji nam je dan,

6:19 Koji imamo kao tvrd i pouzdan lenger du{e, koji ulazi i za najdalje zavese,

6:20 Gde Isus u|e napred za nas, postav{i poglavar sve{teni~ki doveka po redu Melhisedekovom.

GLAVA 7

Jer ovaj Melhisedek be{e car salimski, sve{tenik Boga Najvi{eg, koji srete Avraama kad se vra}a{e s boja careva, i blagoslovi ga;

7:2 Kome i Avraam dade desetak od svega. Prvo dakle zna~i car pravde, potom i car salimski, to jest car mira:

7:3 Bez oca, bez matere, bez roda, ne imaju}i ni po~etka danima, ni svr{etka `ivotu, a ispore|en sa sinom Bo`ijim, i ostaje sve{tenik doveka.

7:4 Ali pogledajte koliki je ovaj kome je i Avraam patrijarh dao desetak od plena.

7:5 Istina, i oni od sinova Levijevih koji primi{e sve{tenstvo, imaju zapovest da uzimaju po zakonu desetak od naroda, to jest od bra}e svoje, ako su i izi{li iz bedara Avramovih.

7:6 Ali onaj koji se ne broji od njihovog roda, uze desetak od Avraama, i blagoslovi onog koji ima obe}anje.

7:7 Ali bez svakog izgovora manje blagoslovi ve}e.

7:8 I tako ovde uzimaju desetak ljudi koji umiru, a onamo Onaj za kog se posvedo~i da `ivi.

7:9 I, da ovako ka`em, Levije koji uze desetak, dao je desetak kroz Avraama:

7:10 Jer be{e jo{ u bedrima o~evim kad ga srete Melhisedek.

7:11 Ako je, dakle, savr{enstvo postalo kroz levitsko sve{tenstvo (jer je narod pod njim zakon primio), kakva je jo{ potreba bila govoriti da }e drugi sve{tenik postati po redu Melhisedekovom, a ne po redu Aronovom?

7:12 Jer, kad se promeni sve{tenstvo, mora se i zakon promeniti.

7:13 Jer za koga se ovo govori On je od drugog kolena, od kog niko ne pristupi k oltaru.

7:14 Jer je poznato da Gospod na{ od kolena Judina iza|e, za koje koleno Mojsije ne govori ni{ta o sve{tenstvu.

7:15 I jo{ je vi{e poznato da }e po redu Melhisedekovom drugi sve{tenik postati,

7:16 Koji nije postao po zakonu telesne zapovesti nego po sili `ivota ve~nog.

7:17 Jer svedo~i: Ti si sve{tenik vavek po redu Melhisedekovom.

7:18 Tako se ukida pre|a{nja zapovest, {to bi slaba i zaludna.

7:19 Jer zakon nije ništa savršeno; a postavi bolji nad, kroz koji se približimo k Bogu.

7:20 I još ne bez zakletve:

7:21 Jer oni bez zakletve postaju svetnici; a Ovaj sa zakletvom kroz Onog koji Mu govori: Zakle se Gospod i ne može se raskajati: Ti si svetnik vavek po redu Melhisedekovom.

7:22 Toliko boljeg zaveta posta Isus jamac.

7:23 I oni mnogi bit će svetnici, jer im smrt ne daje da ostanu.

7:24 A Ovaj, budući da ostaje vavek, ima večno svetstvo.

7:25 Zato i može vavek spasti one koji kroza Nj dolaze k Bogu, kad svagda živi da se može moliti za njih.

7:26 Jer takav nama treba svetoglavar svetnik: svet, bezazlen, čist, odvojen od grešnika, i koji je bio viš od nebesa;

7:27 Kome nije potrebno svaki dan, kao svetnicima, najpre za svoje grehe žrtve prinostiti, a potom za narodne, jer On ovo učini jednom, kad sebe prinese.

7:28 Jer zakon postavlja ljude za svetnike koji imaju slabost; a reč zakletve koje je rečena po zakonu, postavi sina vavek savršena.

GLAVA 8

A ovo je glava od toga što govorimo: imamo takvog Poglavara svetnikog koji sedi s desne strane prestola Veličine na nebesima;

8:2 Koji je sluga svetinjama i istinitoj skiniji, koju naziva Gospod, a ne ovek.

8:3 Jer se svaki poglavar svetnik postavlja da prinosi dare i žrtve; zato valja da i Ovaj što je prineti.

8:4 Jer da je na zemlji, ne bi bio svetnik, kad imaju svetnici koji prinose dare po zakonu,

8:5 Koji služe oblicima i senu nebeskih stvari, kao što bi rečeno Mojsiju kad htjede skiniju da naziva: Gledaj, rečeno, da nazivaš sve po prilici koja ti je pokazana na gori.

8:6 A sad dobi bolju službu, kao što je i posrednik boljeg zaveta, koji se na boljim oblicima utvrdi.

8:7 Jer da je onaj prvi bez mane bio, ne bi se drugom tražilo mesta.

8:8 Jer kudeži ih govori: Evo dani idu, govori Gospod, i nazivaš u s domom Izrailjevim i s domom Judinim nov zavet;

8:9 Ne po zavetu koji nazivaju oćevima njihovim u onaj dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje misirske; jer oni ne oće u zavetu mom, i ja ne marih za njih, govori Gospod.

8:10 Jer je ovo zavet koji nazivaš u s domom Izrailjevim posle onih dana, govori Gospod: da u zakone svoje u misli njihove, i na srcima njihovim napisaš ih, i bit u im Bog, i oni će biti meni narod.

8:11 I nijedan neće učiti svog blišnjeg, i nijedan brata svog, govoreći: Poznaj Gospoda; jer će me svi poznati od malog do velikog među njima.

8:12 Jer nazivaš biti milostiv nepravdama njihovim, i greha njihovih i bezakonja njihovih neću viće spominjati.

8:13 A kad veli: nov zavet, prvi nazivaš vethim; a što je vetho i ostarelo, blizu je kraja.

GLAVA 9

Tako i prvi zavet ima svetost bogomoljstva i svetinju zemaljsku.

9:2 Jer skinija beće nazivana prva, u kojoj beće svetinja i trpeza i postavljeni hlebovi, što se zove svetinja.

9:3 A za drugim zavesom beće skinija, koja se zove svetinja nad svetinjama,

9:4 Koja ima svetost zlatnu kadionicu, i kovčeg zaveta okovan svuda zlatom, u kome beće zlatan sud s manom, i palica Aronova, koja se beće omladila, i ploće zaveta.

9:5 A viće njega behu heruvimi slave, koji oseñjavahu oltar; oćemu se ne može sad govoriti redom.

9:6 A kad ovo be{e tako ure|eno, ula`ahu sve{-tenici svagda u prvu skiniju i savr{ivahu slu`bu Bo`iju.

9:7 A u drugu ula`a{e jednom u godini sam poglavar sve{teni~ki, ne bez krvi, koju prinosi za sebe i za narodna neznanja.

9:8 Ovim pokaziva{e Duh Sveti da se jo{ nije otvorio put svetih, dokle prva skinija stoji;

9:9 Koja ostade prilika za sada{nje vreme, u koje se prinose dari i `rtve, i ne mogu da se svr{e po savesti onog koji slu`i.

9:10 Osim u jelima i pi}ima, i razli-nom umivanja i pravdanju tela, koje je postavljeno do vremena popravljnja.

9:11 Ali do{av{i Hristos, poglavar sve{teni~ki dobara koja }e do}i, kroz bolju i savr{eniju skiniju, koja nije rukom gra|ena, to jest, nije ovog stvorenja,

9:12 Ni s krvlju jar-ijom, niti tele}om, nego kroz svoju krv u|e jednom u svetinju, i na|e ve-ni otkup.

9:13 Jer ako krv jun~ija i jar~ija, i pepeo juni-in, pokropiv{i njom opoganjene, osve}uje na telesnu ~istotu;

9:14 A kamoli ne}e krv Hrista, koji Duhom Svetim sebe prinese bez krivice Bogu, o~istiti savest na{u od mrtvih dela, da slu`imo Bogu @ivom i Istinitom?

9:15 I zato je novom zavetu posrednik, da kroz smrt, koja bi za otkup od prestupaka u prvom zavetu, obe}anje ve~nog nasledstva prime zvani.

9:16 Jer gde je zavet valja da bude i smrt onog koji ~ini zavet.

9:17 Jer je zavet po smrti potvr|en: budu}i da nema nikakve sile dok je `iv onaj koji ga je na~inio.

9:18 Jer ni prvi nije utvr|en bez krvi.

9:19 Jer kad Mojsije izgovori sve zapovesti po zakonu svom narodu, onda uze krvi jar~ije i tele}e, s vodom i vunom crvenom i isopom, te pokropi i knjigu i sav narod.

9:20 Govore}i: Ovo je krv zaveta koji Bog na~ini s vama.

9:21 A tako i skiniju i sve sudove slu`bene pokropi krvlju.

9:22 I gotovo sve se krvlju ~isti po zakonu, i bez prolivanja krvi ne biva opro{tenje.

9:23 Tako je trebalo da se obli~ja nebeskih ovima ~iste, a sama nebeska boljim `rtvama od ovih.

9:24 Jer Hristos ne u|e u rukotvorenu svetinju, koja je prilika prave, nego u samo nebo, da se pok`e sad pred licem Bo`ijim za nas;

9:25 Niti da mnogo puta prinosi sebe, kao {to poglavar sve{teni~ki ulazi u svetinju svake godine s krvlju tu|om:

9:26 Ina~e bi On morao mnogo puta stradati od postanja sveta; a sad jednom na svr{etku veka javi se da svojom `rtvom satre greh.

9:27 I kao {to je ljudima odre|eno jednom umreti, a potom sud:

9:28 Tako se i Hristos jednom prinese, da uzme mnogih grehe; a drugom }e se javiti bez greha na spasenje onima koji Ga ~ekaju.

GLAVA 10

Jer zakon imaju}i sen dobara koja }e do}i, a ne samo obli~je stvari, ne mo`e nikada savr{iti one koji pristupaju svake godine i prinose one iste `rtve.

10:2 Ina~e bi se prestale prinositi se, kad oni koji slu`e ne bi vi{e imali nikakve savesti za grehe, kad se jednom o~iste;

10:3 Nego se njima svake godine ~ini spomen za grehe.

10:4 Jer krv jun~ija i jar~ija ne mo`e uzeti greha.

10:5 Zato, ulaze}i u svet govori: @rtava i darova nisi hteo, ali si mi telo pripravio.

10:6 @rtve i prilozii za greh nisu Ti bili ugodni.

10:7 Tada rekoh: Evo do|oh, u po~etku knjige pisano je za mene, da u~inim volju Tvoju, Bo`e.

10:8 I vi{e kazav{i: Priloga i prinosa i `rtava, i `rtava za grehe nisi hteo, niti su Ti bili ugodni, {to se po zakonu prinose;

10:9 Tada re~e: Evo do|oh da u~inim volju Tvoju, Bo`e. Ukida prvo da postavi drugo.

10:10 Po kojoj smo volji mi osve}eni prinosom tela Isusa Hrista jednom.

10:11 I svaki sve{tenik stoji svaki dan slu`e}i i jedne `rtve mnogo puta prinose}i koje nikad ne mogu uzeti greha.

10:12 A On prinesav{i jedinu `rtvu za grehe sedi svagda s desne strane Bogu.

10:13 ^ekaju}i dalje dok se polo`e neprijatelji Njegovi podno` je nogama Njegovim.

10:14 Jer jednim prinosom savr{io je vavek one koji bivaju osve}eni.

10:15 A svedo~i nam i Duh Sveti; jer kao {to je napred kazano:

10:16 Ovo je zavet koji }u na~initi s njima posle onih dana, govori Gospod: Da}u zakone svoje u srca njihova, i u mislima njihovim napisa}u ih;

10:17 I greha njihovih i bezakonja njihovih ne}u vi{e spominjati.

10:18 A gde je opro{tenje ovih onde vi{e nema priloga za grehe.

10:19 Imaju}i, dakle, slobodu, bra}o, ulaziti u svetinju krvlju Isusa Hrista, putem novim i `ivim.

10:20 Koji nam je obnovio zavetom, to jest telom svojim,

10:21 I sve{tenika velikog nad domom Bo`ijim:

10:22 Da pristupamo s istinim srcem u punoj veri, o~i}eni u srcima od zle savesti, i umiveni po telu vodom ~istom;

10:23 Da se dr`imo tvrdo priznanja nada: jer je veran onaj koji je obe}ao;

10:24 I da razumevamo jedni drugog u podbu-njivanju k ljubavi i dobrim delima,

10:25 Ne ostavljaju}i skup{tine svoje, kao {to neki imaju obi~aj, nego jedan drugog savetuju}i, toliko ve}ma koliko vidite da se pribli`uje dan sudni.

10:26 Jer kad mi gre{imo namerno, po{to smo primili poznanje istine, nema vi{e `rtve za grehe;

10:27 Nego stra{no ~ekanje suda, i revnost ognja koji }e da pojede one koji se suprote.

10:28 Ko prestupi zakon Mojsijev, bez milosti umire kod dva ili tri svedoka.

10:29 Koliko mislite da }e gore muke zaslu`iti onaj koji sina Bo`ijeg pogazi, i krv zaveta kojom se osveti za poganu uzdr`i, i Duha blagodati naru`i?

10:30 Jer znamo Onog koji re-e: Moja je osveta, ja }u vratiti, govori Gospod; i opet: Gospod }e suditi narodu svom.

10:31 Stra{no je upasti u ruke Boga @ivoga.

10:32 Opominjite se, pak, prvih dana svojih, u koje se prosvetliste i mnogu borbu stradanja podnesoste,

10:33 Koje postav{i gledanje sa sramota i nevolja, a koje postav{i drugovi onima koji `ive tako.

10:34 Jer se na okove moje sa`aliste, i dadoste s rado{u da se razgrabi va{e imanje, znaju}i da imate sebi imanje bolje i nepropadljivo na nebesima.

10:35 Ne odbacujte, dakle, slobode svoje, koja ima veliku platu.

10:36 Jer vam je trpljenje od potrebe da volju Bo`iju savr{iv{i primite obe}anje.

10:37 Jer jo{ malo, vrlo malo, pa }e do}i Onaj koji treba da do|e i ne}e odocniti.

10:38 A pravednik `ive}e od vere; ako li odstupi ne}e biti po volji moje du{e.

10:39 A mi, bra}o, nismo od onih koji odstupaju na pogibao, nego od onih koji veruju da spasu du{e.

GLAVA 11

V era je, pak, tvrdo ~ekanje onog ~emu se nadamo, i dokazivanje onog {to ne vidimo.

11:2 Jer u njoj stari dobi{e svedo~anstvo.

11:3 Verom poznajemo da je svet re~ju Bo`jom svr{en, da je sve {to vidimo iz ni{ta postalo.

11:4 Verom prinese Avelj Bogu ve}u `rtvu nego Kain, kroz koju dobi svedo~anstvo da je pravednik, kad Bog posvedo~i za dare njegove; i kroz nju on mrtav jo{ govori.

11:5 Verom bi Enoh prenesen da ne vidi smrti; i ne na|e se, jer ga Bog premesti, jer pre nego ga premesti, dobi svedo~anstvo da ugodu Bogu.

11:6 A bez vere nije mogu}e ugoditi Bogu; jer onaj koji ho}e da do | e k Bogu, valja da veruje da ima Bog i da pla}a onima koji Ga tra`e.

11:7 Verom Noje primiv{i zapovest i pobjav{i se onog {to jo{ ne vide, na~ini kov~eg za spasenje doma svog, kojim osudi sav svet, i posta naslednik pravde po veri.

11:8 Verom poslu{a Avraam kad bi pozvan da izi | e u zemlju koju htjede da primi u nasledstvo, i izi | e ne znaju}i kuda ide.

11:9 Verom do | e Avraam u zemlju obe}anu, kao u tu | u, i u kolibama `ivlja}e s Isakom i s Jakovom, sunaslednicima obe}anja tog.

11:10 Jer ~eka}e grad koji ima temelje, kome je zidar i Tvorac Bog.

11:11 Verom i sama Sara nerotkinja primi silu da zatrudni i rodi preko vremena starosti; jer dr`a}e za vernog Onog koji obe}a.

11:12 Zato se i rodi}e od jednog, jo{ gotovo mrtvog, kao zvezde nebeske mno{tvom, i kao nebrojeni pesak pokraj mora.

11:13 U veri pomre}e svi ovi ne primiv{i obe}anja, nego ga videv{i izdaleka, i pokloniv{i mu se, i priznav{i da su gosti i do{ljac i na zemlji.

11:14 Jer koji tako govore pokazuju da tra`e ota~anstvo.

11:15 I da bi se oni opomenuli onog iz kog izi | o}e, imali bi vreme da se vrate.

11:16 Ali sad bolje `ele, to jest nebesko. Zato se Bog ne stidi njih nazvati se Bog njihov; jer im pravi grad.

11:17 Verom privede Avraam Isaka kad bi ku{an, i jedinorodnoga prino{a}e, po{to be}e primio obe}anje,

11:18 U kome be}e kazano: U Isaku nazva}e ti se seme;

11:19 Pomisliv{i da je Bog kadar i iz mrtvih vaskrsnuti; zato ga i uze za priliku.

11:20 Verom blagoslovi Isak Jakova i Isava u stvarima koje }e do}i.

11:21 Verom blagoslovi Jakov umiru}i svakog sina Josifovog, i pokloni se vrhu palice njegove.

11:22 Verom se opominja Josif umiru}i izlaska sinova Izrailjevih, i zapoveda za kosti svoje.

11:23 Verom Mojsija, po{to se rodi, kri}e tri meseca roditelji njegovi, jer vide}e krasno dete, i pobja}e se zapovesti careve.

11:24 Verom Mojsije, kad bi veliki, ne htjede da se naziva sin k}eri Faraonove;

11:25 I volje stradati s narodom Bo`ijim, negoli imati zemaljsku sladost greha:

11:26 Dr`av{i sramotu Hristovu za ve}e bogatstvo od svega blaga misirskog; jer gleda}e na platu.

11:27 Verom ostavi Misir, ne pobjav{i se ljutine careve; jer se dr`a}e Onog koji se ne vidi, kao da Ga vi | a}e.

11:28 Verom u~ini pashu i proliv krvi, da se onaj koji gublja}e prvoro | ene ne dotakne do njih.

11:29 Verom pre | o}e Crveno More kao po svojoj zemlji; koje i Misirci oku{av{i potopi}e se.

11:30 Verom pado}e zidovi jerihonski, kad se obilazi oko njih sedam dana.

11:31 Verom Raav kurva ne pogibe s nevernicima, primiv{i uhode s mirom, i izvedav{i ih drugim putem.

11:32 I {ta }u jo{ da ka`em? Jer mi ne bi dostalo vremena kad bih stao pripovedati o Gedeonu, i o Varaku i Samsonu i Jeftaju, o Davidu i Samuilu, i o drugim prorocima,

11:33 Koji verom pobedi}e carstva, u~ini}e pravdu, dobi}e obe}anja, zatvori}e usta lavovima,

11:34 Ugasi}e silu ognjenu, pobego}e od o{trica ma~a, oja~a}e od nemo}i, posta}e jaki u bitkama, rastera}e vojske tu | e;

11:35 @ene primi}e svoje mrtve iz vaskrsenja; a drugi bi}e pobijeni, ne primiv{i izbavljenje, da dobiju bolje vaskrsenje;

11:36 A drugi rujanje i boj podneso}e, pa jo{ i okove i tamnice;

11:37 Kamenjem pobijeni bi}e, pretrveni bi}e, isku{ani bi}e, od ma~a pomre}e; ido}e u ko`usima i u kozjim ko`ama, u sirotinji, u nevolji, u sramoti;

11:38 Kojih ne be{e dostojan svet, po pustinjama potuca{e se, i po gorama i po pe}inama i po rupama zemaljskim.

11:39 I ovi svi dobiv{i svedo-anstvo verom ne primi{e obe}anja;

11:40 Jer Bog ne{to bolje za nas odredi, da ne prime bez nas savr{enstva.

GLAVA 12

Zato, dakle, i mi imaju}i oko sebe toliku gomilu svedoka, da odbacimo svako breme i greh koji je za nas prionuo, i s trpljenjem da tr-imo u bitku koja nam je odre|ena,

12:2 Gledaju}i na Na~elnika vere i Svr{itelja Isusa, koji mesto odre|ene sebi radosti pretrpe krst, ne mare}i za sramotu, i sede s desne strane prestola Bo`ijeg.

12:3 Pomislite, dakle, na Onog koji je takvo protivljenje protiv sebe od gre{nika podneo, da ne oslabe du{e va{e i da vam ne dotu`i.

12:4 Jer jo{ do krvi ne do|oste bore}i se protiv greha,

12:5 I zaboraviste utehu koju vam govori, kao sinovima: Sine moj! Ne pu{taj u nemar karanja Gospodnja, niti gubi volje kad te On pokara;

12:6 Jer koga ljubi Gospod onog i kara; a bije svakog sina kog prima.

12:7 Ako trpite karanje, kao sinovima pokazuje vam se Bog: jer koji je sin kog otac ne kara?

12:8 Ako li ste bez karanja, u kome svi deo dobi{e, dakle ste kopilad, a ne sinovi.

12:9 Ako su nam dakle telesni o~evi na{i kara-i, i bojimo ih se, kako da ne slu{amo Oca duhova, da `ivimo?

12:10 Jer oni za malo dana, kako im ugodno be{e, karahu nas; a Ovaj na korist, da dobijemo deo od Njegove svetinje.

12:11 Jer svako karanje kad biva ne ~ini se da je radost, nego `alost; ali posle da}e miran rod pravde onima koji su nau~eni njime.

12:12 Zato oslabljene ruke i oslabljena kolena ispravite,

12:13 I staze poravnite nogama svojim, da ne svrne {ta je hromo, nego jo{ da se isceli.

12:14 Mir imajte i svetinju sa svima; bez ovog niko ne}e videti Gospoda.

12:15 Gledajte da ko ne ostane bez blagodati Bo`ije: da ne uzraste kakav koren gor~ine, i ne u~ini pakost, i tim da se mnogi ne opogane.

12:16 Da ne bude ko kurvar ili opoganjen, kao Isav, koji je za jedno jelo dao prvorodstvo svoje.

12:17 Jer znate da je i potom, kad htede da primi blagoslov, odba~en; jer pokajanje ne na|e mesta, ako ga i sa suzama tra`a{e.

12:18 Jer ne pristupiste ka gori koja se mo`e opipati, i ognju razgorelom, oblaku, i pomr~ini i oluji,

12:19 I trubnom glasu, i glasu re-i, kog se odrekoe oni koji ~u{e, da ne ~uju vi{e re-i;

12:20 Jer ne mogahu da podnesu ono {to se zapoveda{e: Ako se i zver dotakne do gore, bi}e kamenjem ubijena.

12:21 I tako stra{no be{e ono {to se vide da Mojsije re~e: Upla{io sam se i drh}em.

12:22 Nego, pristupiste k sionskoj gori, i ka gradu Boga @ivoga, Jerusalimu nebeskom, i mnogim hiljadama an|ela,

12:23 K saboru i crkvi prvorodnih koji su napisani na nebesima, i Bogu, sudiji svih, i duhovima savr{enih pravednika,

12:24 I k Isusu, Posredniku zaveta novog, i krvi kropljenja, koja bolje govori negoli Aveljeva.

12:25 Ali gledajte da se ne odreknete Onog koji govori; jer kad oni ne uteko{e koji se odrekoe onog koji prorokova{e na zemlji, a kamoli mi koji se odri~emo nebeskog,

12:26 Kog glas potrese onda zemlju, a sad obe}a govore}i; jo{ jednom ja }u potresti ne samo zemlju nego i nebo.

12:27 A {to veli: jo{ jednom, pokazuje da }e se ukinuti ono {to se pomi~e, kao stvoreno, da ostane ono {to se ne pomi~e.

12:28 Zato, primaju}i carstvo nepokolebano, da imamo blagodat kojom slu`imo za ugodnost Bogu, s po{tovanjem i sa strahom.

12:29 Jer je Bog naš oganj koji spaljuje.

GLAVA 13

Ljubav bratinska da ostane među vama.
13:2 Gostoljubivosti ne zaboravljajte; jer neki ne znaju iz gostoljubivosti primiti anđele na konak.

13:3 Opominjite se sunja kao da ste s njima svezani, onih kojima se nepravda čini kao da ste i sami u telu.

13:4 @enidbu da drže svi u časti, i postelja čenidbena da bude čista; a kurvarima i preljubincima sudi je Bog.

13:5 Ne budite srebroljupci; budite zadovoljni onim što imate. Jer On reče: Neću te ostaviti, niti ću od tebe odstupiti;

13:6 Tako da smemo govoriti: Gospod je moj pomoćnik, i neću se bojati; šta je mi učiniti čovek?

13:7 Opominjite se svojih učitelja koji vam kazivaju reči Božiju; gledajte na svrhetak njihovog izvršenja, i ugledajte se na veru njihovu.

13:8 Isus Hristos juče je i danas onaj isti i uvijek.

13:9 U nauke tu i različite ne pristajte; jer je dobro blagodu u utvrđivati srca, a ne jelima, od kojih ne ima koristi oni koji izvršavaju u njima.

13:10 Imamo, pak, oltar od kog oni ne smeju jesti koji služe skiniji.

13:11 Jer kojih životinja krv unosi poglavar svetinji u svetinju za grehe, onih se telesa spaljuju izvan logora.

13:12 Zato Isus, da osveti narod krvlju svojom, izvan grada postrada.

13:13 Zato dakle da izlazimo k Njemu izvan logora, noseći Njegovu sramotu.

13:14 Jer ovde nemamo grada koji je ostati, nego tražimo onaj koji je doći.

13:15 Kroz Njega, dakle, da svagda prinosimo Bogu žrtvu hvale, to jest plod usana koje priznaju ime Njegovo.

13:16 A dobro činiti i davati milostinju ne zaboravljajte; jer se takvim žrtvama ugađa Bogu.

13:17 Služite učitelje svoje i pokoravajte im se, jer se oni staraju za duševne, kao koji će dati odgovor, da to s radošću čine, a ne uzdižu; jer vam ovo ne pomaže.

13:18 Molite se Bogu za nas. Jer se nadamo da imamo dobru savest, starajući se u svemu dobro da živimo.

13:19 A odvičem molim činite ovo, da bih se pre vratio k vama.

13:20 A Bog mira, koji izvede iz mrtvih velikog Pastira ovčama, krvlju zaveta večnog, Gospoda našeg Isusa Hrista,

13:21 Da vas savrši u svakom delu dobrom, da učinite volju Njegovu, čineći u vama šta je ugodno pred Njime, kroz Isusa Hrista, kome slava va vek veka. Amin.

13:22 Molim vas pak, braćo, primite reči poučenja; jer ukratko napisah i poslah vam.

13:23 Znajte da je otišao naš brat Timotije, s kojim, ako skoro dođe, videću vas.

13:24 Pozdravite sve učitelje svoje i sve svete. Pozdravljaju vas braća koja su iz Talijanske.

13:25 Blagodati sa svima vama. Amin.